

РЕШЕНИЕ

№ 109

гр. Пазарджик, 10.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК в публично заседание на двадесет и шести октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: И.ка Г. Илинова

при участието на секретаря Г Г. М
като разглежда докладваното от Иванка Г. Илинова Търговско дело №
20215200900177 по описа за 2021 година

Производството по делото е образувано по предявена от " Сайлест " ЕООД,ЕИК 203100755, със седалище и адрес на управление гр.Бургас, ул. „ Патриарх Евтимий" №2 вх.А, ап.1, представлявано от управителя Т. В. М. против „Булгар Минерали Стрелча " АД /в несъстоятелност/,седалище и адрес на управление: гр. Стрелча,ул.,„Фелдшпати" № 1,ЕИК 200117532,участващ в производството на осн.чл.694, ал.4 от ТЗ: И. Л. К.-синдик на „Булгар Минерали-Стрелча" АД (в несъстоятелност) с адрес

Твърди се,че ищецът е кредитор в производството по несъстоятелност на ответника „Булгар Минерали Стрелча" АД /в несъстоятелност/ по т.д.№66/2010г.по описа на ОС-Пазарджик и с молба вх.№266314 от 22.07.2021г.е предявил вземане в размер на 10651,02 лева,представляващо обезщетение за ползване от ответника на част от имота на дружеството с площ от 9343кв.м.,а именно от имот № 000680 находящ се в местността „Радин дол" по картата на възстановената собственост на гр. Стрелча за периода 01.04.2021г.-01.06.2021г.Синдикът на ответното дружество е приел за основателно това претендирано вземане изцяло,като го е включил в допълнителен списък на приетите вземания,обявен в ТР на 17.08.2021г.С определение № 260558/26.11.2021г.,постановено по т.д.№66/2010г.и обявено в ТРРЮЛНЦ на 26.11.2021г.,по възражение на „Ватия Холдинг“ АД и Л. К.,съдът е изключил от списъка на приетите вземания част от вземането на ищеца в размер на 7007,25лв.

С оглед на горното ищецът предявява искове на основание чл.694, ал.2, т.2 от ТЗ за установяване съществуването на вземане в общ размер на 7007,25 лв. за периода м.април-м.юни 2021г.с ред на удовлетворяване по чл.722 ал.1 т.7 от ТЗ, което е изключено от

списъка на приетите вземания с определение №260558/26.11.2021г.на ПОС по т.д. №66/2010г.

Изложени са обстоятелства,на които се основава претенцията на ищеца.

С оглед всичко гореизложено, съдът е сезиран с искане на основание чл.694, ал.2, т.2 от ТЗ постанови решение,с което - да установи съществуването на неприето вземането в размер на 7007,25 лева на „Сайлест" ЕООД против „Булгар Минерали- Стрелча" АД (в несъстоятелност), включено в списъка на неприетите вземания, обявен на 17.08.2021г. в Търговския регистър, което вземане с определение №260558/26.11.2021г.,постановено по т.д.66/2010г.,Окръжен съд-Пазарджик е изключил от списъка на приетите вземания, и че това вземане съществува в пълния му размер с ред на удовлетворяване -чл.722 ал.1 т.7 от Търговския закон .

Претендира деловодни разноси.

Представя доказателства и формулира доказателствени искания.

В срока за отговор на исковата молба ответникът чрез синдика си изразява становище,че оспорва иска като неоснователен.

Като трето лице помагач на ответника и на основание чл.694 ал.4 изр.2 от ТЗ с определение от 21.12.2021г.съдът е конституирал Л. К.-кредитор с прието вземане в производството по несъстоятелност.

От нея е депозиран отговор на исковата молба,в който предявения иск се оспорва като неоснователен по изложени от третото лице съображения.Оспорва иска по размер като възразява,че реално заетата площ не е тази,която сочи ищеца и че размера на месечния наем е значително по-нисък.

В допълнителната искова молба ищеца заявява,че поддържа исковата си молба.

В допълнителния отговора на допълнителната искова молба третото лице помагач оспорва правата на ищеца,заявени с исковата молба.Представя писмени доказателства и формулира доказателствени искания.

Като обсъди събраните по делото доказателства,за да се произнесе от фактическа страна съдът приема за установено следното:

Обстоятелствата от значение за процесуалната допустимост на иска са следните:

Няма спор,а се установява и от събраните по делото доказателства,че ищецът е кредитор на несъстоятелното дружество –ответник по делото „Булгарминерали-Стрелча“ АД /н./, който е предявил вземане възникнало и с падеж след открий.е на производството по несъстоятелност за обезщетение за периода от м.април до м.юни 2021г.по т.д.№66 по описа на ПОС за 2010г.Претенцията е за обезщетение за неоснователно обогатяване на дружеството в несъстоятелност чрез ползване на част от недвижим имот собственост на предявилia вземането кредитор с площ от 9343кв.м.в размер на 10651,02лв.,или по 3550,34лв.месечно за всеки един месец от процесния тримесечен период.Вземането е включено в пълен размер в съставени от синдика допълнителен списък , обявен в

ТРРЮЛНЦ на 17.08.2021г.и против тях в законния срок по чл.690 ал.1 от ТЗ е депозирано възражение от кредитори с приети вземания в производството по несъстоятелност.С определение от 26.11.2021г.съдът по несъстоятелността по т.д.№66/2010г.на ПОС е одобрил списъците като е приел възражението за частично основателно.Съдът е установил,че размера на заетата площ е 9343кв.м.и е определил размера на обезщетението при цена 0,13лв.на кв.м.,съответно на 1214,59лв.месечно,или общо за трите месеца – 3643,77лв.

С оглед на това съдът е изключил от списъка част от приетото вземане над 3643,77лв.до 10651,02лв. за периода от м.април 2021г.до м.юни 2021г.Определението е обявено в ТРРЮЛНЦ на 26.11.2021г.

Няма спор по делото,че в срока по чл.694 ал.6 от ТЗ,а именно на 10.12.2021г.,с искова молба изпратена по пощата,е предявен иска за установяване на съществуване на част от предявеното вземане,изключено от списъка на приетите вземания с посоченото по-горе определение на съда.

С оглед на горното от правна страна съдът приема,че предявеният иск е процесуално допустим.

По делото е безспорно установено,че „Сайлест“ ЕООД е собственик на поземлен имот,представляващ производствен терен с площ от 39728 кв.м.,представляващ поземлен имот с идентификатор в местността „Радин дол,в землището на гр.Стрелча,обл.Пазарджик,което е видно от представената като доказателство по делото копие от кадастрална карта с данни от КРНИ,одобрена със Заповед РД-18-407/10.06.2019г.на Изпълнителния директор на АГКК с последно изменение засягащо имота от 27.07.2020г.на л.15 от делото.Правото на собственост е придобито с Постановление за възлагане №8 от 13.07.2016г.по търгдело № 66/2010г.на Пазарджишкия окръжен съд,влязло в сила на 19.12.2016г.Постановлението е вписано в ТР на 23.12.2017г.Въз основа на този титул за собственост е бил извършен въвод във владение на дата 05.01.2018г.по отношение на целия недвижим имот .

Страните по делото не спорят,че в източната част от имота е складирана готова продукция от производствената дейност на „Булгарминерали-Стрелча“ АД /н./

Предмет на установяване в настоящето съдебно производство са спорните обстоятелства относно размера на площта заета от тази продукция и размера на месечния наем за тази площ за процесния период от време – м.април-м.юни 2021г.

В тази връзка по делото са събрани гласни доказателства и са допуснати съдебни експертизи-техническа и оценителска.

От показанията на разпитания по делото свидетел И. А. И. се установява,че същият работи като охрана към „Булгарминерали – Стрелча“ АД,на процесния производствен терен ,обект 68,от началото на м.октомври 2016 год.като в задълженията му е включено да наблюдава сградите,да обхожда площта на обекта.В тази връзка свидетелят установява,че познава цялата площ.Когато започнал работа през 2016 год.те били там във вида,в който са и сега.Складираната готова продукция представлява две големи купчини ,под и около които

има изменения от стичане от дъждовете и от ветровете.Площта ,върху която е разпиляна част от готовата продукция е около 4-5 дка.Площта е твърда и не може да се използва.Същата се намира над нивото на земята на височина от около метър.На тази височина е изградена подпорна каменна стена,която спира разпиляването на продукцията и съответно разрастването на площта,която тя заема.В тази връзка свидетелят е категоричен,че промяна на заетата площ от готовата продукция от 2016год.до сега няма.От 2016год.насам няма и нови количества добавени към съществуващите от млян пегматит,като част от производствената дейност.

От заключението на вещото лице инж.Х. И. К.,което съдът цени и кредитира като доказателство по делото ,се установява,че готовата продукция представлява две пирамидални купчини разположени на площ съответно 1193кв.м.и 3536кв.м.,или общо 4729кв.м.Западно от тях на площ от 4614кв.м.се намира разпиляна и свлечена част от готовата продукция.Вещото лице определя площта заета от складирана готова продукция и разпиляна и свлечена такава на 9343кв.м.

За определяне на месечния пазарен наем е допусната експертиза,заключението на която изготвено от в.л.Л. Ц.,съдът цени и кредитира като доказателство по делото като компетентно изготвено и,обосновано и мотивирано.Експертът е подложил на анализ пазарни аналози и е определил средна пазарна стойност на месечния наем за съответната площ за процесния период в размер на 0,26лв.на квадратен метър.В този смисъл пазарния наем за процесния тримесечен период за площ от 4729кв.м.,заета от складираната готова продукция възлиза на 3688,62лв.,или по 1229,54лв.месечно,а пазарния наем за същия период за площта от 4614кв.м.заета от разпиляна и свлечена готова продукция възлиза на 3598,92лв.,или 1199,64лв.месечно.Месечният наем за цялата площ заета от складирана и разпиляна и свлечена готова продукция следователно е 2429,18лв., за тримесечния период –съответно 7287,54лв.

В открито съдебно заседание ,проведено на 26.10.2022г.по искане на ищеца,съдът на основание чл.214 от ГПК е допуснал намаление на размера на предявения иск от 7007,25лв.на 3643,73лв.

При така приетата за установена по делото фактическа обстановка съдът приема,че предявените искове са основателни.

Предявен е иск с правно основание чл.694, ал.2, т.2 от ТЗ във вр. с чл. 59,ал.1 от ЗЗД.

Искът по чл.694 от ТЗ е специален установителен иск, предоставен в полза на кредиторите и на длъжника, за защита на правото им да искат включване или изключване на вземане от списъка, одобрен от съда по несъстоятелността. Целта е да бъдат установени по съдебен ред съществуването или липсата на конкретно задължение на длъжника към конкретен кредитор. Исковото производство по чл.694 от ТЗ, макар и да подлежи на разглеждане от съда по несъстоятелността /разглеждан от друг състав на съда/, представлява допълнително производство, което има обслужващо предназначение по отношение на основното, същинско производство по несъстоятелност. Касае се за установителен иск относно съществуването или несъществуването на релевантно за несъстоятелността вземане.

Този иск е под режима на общия исков процес и по отношение на него важат правилата на състезателното исково производство. В производството по иска по чл.694 от ТЗ /при всички визири хипотези/ съдът трябва да провери, както допустимостта - която в случая е налице, така и съществуването или несъществуването на материалното право, тъй като от това зависи възможността на кредитор да се ползва от механизма на универсалното принудително изпълнение. При това положение и тъй като изпълняемото право не е установено със сила на пресъдено нещо, в производството по установителния иск ищецът носи доказателствената тежест за установяване на съществуването или несъществуването на материалното право, дори и когато се касае за установяване на отрицателни факти.

Предявеното в производството по несъстоятелност вземане на кредитор „Сайлест“ ЕООД, предмет на установяване и в настоящето исково производство, се основава на института на неоснователното обогатяване по чл.59, ал.1 от ЗЗД, съгласно която законова разпоредба всеки, който се е обогатил без основание за сметка на друго, дължи да му върне онова, с което се е обогатил, до размера на обедняването. Несъмнено е, че ползването на чужд недвижим имот без правно основание за това и пречатването на собственика да го ползва съобразно неговото функционално предназначение пречи на възможността собственикът или лично да ползва своя имот, или да реализира от него имуществена облага по друг начин, поради което собственикът има право на иск за заплащане на обезщетение в размер на сума, претендирана като нереализирана полза, от която той е лишен, по реда на посочената законова норма. Несъмнено е и че когато собственик на имот е лишен от неговото ползване, доколкото същият се държи и ползва от друго лице – неособственик, обедняването на собственика се изразява в пропуснатите от него наемоподобни доходи, които би получавал при отдаването под наем на имота, които следва да се определят съобразно действащите за периода пазарни наемни цени за конкретния имот, съответно, обогатяването неоснователно на лицето, което държи имота през съответния период, се изразява в облагодетелстването му със спестения от него наем, който би плащал за ползване на имота през периода. В тежест на ищеца по този иск е да установи, че именно ответникът е ползвал фактически неговия, на ищеца, имот за свои цели без правно основание за това.

Видно от представените от ищеца в копия с исковата молба постановления за възлагане на основание чл. 717з от ТЗ от 13.07.2016 г., влязло в сила на 19.12.2016 г., и протокол за извършен въвод във владение по чл. 717л от ТЗ от 5.01.2017 г., ищецът се легитимира като собственик на описания в исковата молба недвижим имот ПИ в м. „Радин дол“ по КВС на гр. Стрелча с площ 39728 кв.м. Безспорно е между страните, че в част от този имот с площ е складирана готова продукция на ответника. Безспорно е и че ответникът за времето на исковия период няма правно основание да ползва тази част от имота. Безспорно е, видно е от представената с исковата молба в копие нотариална покана от 23.05.2017 г., че ищецът е отправил до синдика на ответното дружество покана за освобождаване на източната част на имота от тази готова продукция в срок до 30.09.2017 г. и искане, ако имотът не бъде освободен, да бъде заплащано обезщетение в размер на по 4 000 лв. месечно. Безспорно е, че синдикът не е освободил имота и през исковия период от готовата

продукция на ответника е заемала частта от имота на ищеца, което се установи и от събраните по делото свидетелски показания. Поради горното съдът приема за доказано, че ответното дружество ползва през исковия период част от имота на ищеца, като е складирал там готова продукция, без да има основание за това, при което е несъмнено, че ответникът се е обогатил със сумата на следващия се наем, която не е платил, и че със същата сума ищецът е обеднял, тъй като не я е получил.

На първо място съдът приема, че реално заетата площ от имота на „Сайлест“ ЕООД от готова продукция на „Булгарминерали-Стрелча“ АД /н./ е 9343 кв.м. като в тази площ е включена площта на двете купчини складирана продукция и площта на разпиляната и свлечена такава. Съдът в тази насока цени и кредитира заключението изготвено от в.л.инж.Х. К., която е направила съответните замервания по технически начин гарантиращ максимална точност и в същото време позволяващ да се избегне грешка или субективизъм при работата. Това е площта, която кредиторът предявил вземането си в производството по несъстоятелност не може да ползва като част от имота си и която реално се ползва от ответното дружество в несъстоятелност, за което същото дължи обезщетение равняващо се поне на размера на месечния пазарен наем за съответния период. Тази площ е замерена от вещото лице към 12.09.2022г., когато заключението е депозирано в канцеларията на съда. Процесният период включва месеците април, май и юни на 2021г. Съдът приема, съобразявайки депозираните по делото свидетелски показания, че заетата площ през процесния период е същата. Съдът кредитира изцяло показанията на св.И. И., който има преки и непосредствени впечатления от 2016г. и е категоричен, че оттогава до настоящия момент няма изменение в площта, върху която е разположена готовата продукция, в т.ч. и разпиляната, от производствената дейност на дружеството. Съдът преценява показанията на свидетеля от гледна точка на разпоредбата на чл.172 от ГПК отчитайки факта, че същият е служител на „Булгарминерали-Стрелча“ АД /н./, но редом с това констатира, че показанията на свидетеля в крайна сметка не противоречат, а напротив са в съответствие и с твърденията на третото лице помагач на страната на ответника –Л. К., формулирани в отговора на исковата молба, депозиран в съда на 07.02.2022г., че няма данни за действия на синдика, с които по някакъв начин да е намалявал или увеличавал количеството на готовата продукция или площта, на която е разположена.

С оглед коментираното по-горе заключение на оценителската съдебна експертиза пазарния наем за тази площ за три месеца е 7287,54лв. Съдът по несъстоятелността е приел част от вземането на ищеца за тримесечния период в размер на 3643,77лв. Неприетата част от същото вземане възлиза на 3643,77лв. Искан след намалението по реда на чл.214 от ГПК е за установяване на съществуване на вземане в размер на 3643,73лв., т.е. същият се явява напълно основателен.

Съдът ще следва да приеме за установено, че вземането на „Сайлест“ ЕООД за обезщетение за неоснователно обогатяване за периода от м.април до м.юни 2021г. за това, че е лишено да ползва част от имота си в размер на 9343кв.м. съществува над размера от 3643,77лв., в който вземането е прието от съда по несъстоятелността, до размера 7287,54лв.

,или за сумата от 3643,73лв .предявения иск се явява основателен.

С оглед изхода на спора ответника следва да бъде осъден да заплати ДТ при условията на чл.694 ал.7 от ТЗ във връзка с чл.1 от Тарифата за ДТ,събирани от съдилищата по реда на ГПК в размер на 50,00лв.

Ищецът претендира присъждане на деловодни разноски.Такива са сторени в размер общо на 1500,00лв.-заплатено адвокатско възнаграждение,изплатени възнаграждения на вещите лица работили по делото и изплатени разноски за явяването на един свидетел.С оглед уважената част от заявената претенция от 3643,73лв.,като част от първоначално заявената в размер на 7007,25лв.,ищецът има право на разноски в размер на 780,00лв.

Водим от горното ,съдът

РЕШИ:

По иска с правно основание чл.694 ал.2 т.2 от ТЗ, предявен от „САЙЛЕСТ”ЕООД, ЕИК 203100755, със седалище и адрес на управление гр.Бургас,ул."Патриарх Евтимий" №2,вх.А,ап.1,представявано от управителя Т. В. М. против „БУЛГАР МИНЕРАЛИ - СТРЕЛЧА”АД/н/, ЕИК 200117532,със седалище и адрес на управление гр.Стрелча,ул."Рудник Фелдшпати"№1 представявано от В К и Г С–заедно **ПРИЕМА ЗА УСТАНОВЕНО** съществуването на вземане на „САЙЛЕСТ”ЕООД против ответника в размер на 3643,73 лв.,изключено от списъка на приетите вземания и включено в списъка на неприетите вземания с определение №260558/26.11.2021г.,постановено по т.д.66/2010г.,Окръжен съд-Пазарджик, обявен на 17.08.2021г.в Търговския регистър ,с ред на удовлетворяване -чл.722 ал.1 т.7 от Търговския закон и представляващо дължимо от ответника обезщетение по чл.59 ал.1 от ЗЗД за пропуснати ползи от ползването без основание на част от негов имот с площ от 9343 кв.м.,намираща се в североизточната част от недвижими имот - производствен терен,целият с площ от 39728 кв.м., представляващ поземлен имот с идентификатор 69835.62.680 в местността „Радин дол,в землището на гр.Стрелча,обл.Пазарджик, по кадастрална карта с данни от КРНИ,одобрена със Заповед РД-18-407/10.06.2019г.на Изпълнителния директор на АГКК с последно изменение засягащо имота от 27.07.2020г. , за периода,считано от 01.04.2021г.до 30.06.2021г.

ОСЪЖДА „БУЛГАР МИНЕРАЛИ -СТРЕЛЧА”АД/н/, ЕИК 200117532 да заплати ДТ в размер на 50,00лв. и деловодни разноски в полза на „САЙЛЕСТ”ЕООД в размер на 780,00лв.

Делото се разгледа с участието на синдика на „Булгарминерали-Стрелча“ АД /н./ И. Л. К. и трето лице помагач на страната на ответника – Л. А. К..

След влизане на решението в сила ,същото има установително действие по

отношение на длъжника, синдика и всички кредитори в производството по несъстоятелност по т.д. №66 по описа на ПОС за 2010г.

Съдия при Окръжен съд – Пазарджик: _____